

Sygn. akt: II Cz 869/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2015 r. **Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny - Odwoławczy**

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSO Piotr Starosta**

SO Irena Dobosiewicz/spr./

SO Maria Leszczyńska

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2015 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku W. H.

z udziałem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej, P. C., J. K. (1), A. B. (1), P. P., Z. K. (1), A. S. (1), T. S., J. S. (1), W. K. (1), J. N., K. L. (1), M. K. (1), J. M. (1), K. Z., K. L. (2), M. P., Z. K. (2), B. G., J. S. (2), M. S. (1), S. K. (1), R. Z., A. G. (1), K. P. (1), G. R., M. B. (1), J. S. (3), L. S., J. B. (1), L. K., P. G. (1), R. W., D. P., K. S. (1), D. Ś., A. K. (1), J. M. (2), W. S., C. B. (1), K. R., Z. S., A. K. (2), S. P., W. C., M. G. (1), L. W., T. G., W. K. (2), J. P. (1), P. G. (2), S. W., G. C., R. Ś., M. J., M. B. (2), J. W., J. K. (2), A. S. (2), P. F., A. L. (1), M. K. (2), G. M., Z. B., D. K. (1), B. K. (1), K. B. (1), M. C. (1), Y. P., A. S. (3), D. S. (1), S. K. (2), K.

K., I. N., A. L. (2), K. K. (3), C. K., I. K., G. S., V. B., M. B. (3), H. U., K. P. (2), U. A., G. K. (1), A. M., A. L. (3), K. S. (2), K. G. (1), W. G., M. C. (2), B. Ś., K. K. (4), K. G. (2), M. W., A. L. (4), U. K., K. B. (2), K. S. (3), G. K. (2), G. P., I. G., B. K. (2), M. M., J. P. (2), A. S. (4), D. S. (2), H. P., T. B., M. G. (2), A. B. (2), M. Z., D. K. (2), H. K. (1), T. M., M. K. (3), E. F., M. S. (2), A. B. (3), H. K. (2), G. K. (3), E. C. (1), M. S. (3), M. L. (1), A. G. (2), M. S. (4), H. M., J. R., T. W., S. K. (3), M. W., B. K. (3), J. P. (3), Z. M. (1), M. Ś. (1), L. J., N. K., M. K. (4), M. Ś. (2), W. B., J. B. (2), A. K. (3), Z. M. (2), C. B. (2), E. C. (2), B. K. (4), A. P., M. L. (2), J. P. (4), M. K. (5) i D. R., U. G., E. M., W. M.

o ustanowienie drogi koniecznej

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 26 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt: II Ns 54/14

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 869/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca W. H. wniósł o ustanowienie drogi koniecznej na nieruchomości położonej w B. przy ul. (...), na rzecz każdego właściciela nieruchomości położonej w B. przy ul. (...).

Zarządzeniem z dnia 11 sierpnia 2014 r. wnioskodawca został wezwany do nadesłania odpisów skróconych aktów zgonu U. G., E. M. i W. M. w terminie 30 dni pod rygorem zawieszenia postępowania.

W odpowiedzi na powyższe zarządzenie wnioskodawca - reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika - oświadczył, że go nie wykona i nie przedłoży żądanych aktów zgonu wskazując, że ustalenie faktu śmierci uczestnika jest obowiązkiem sądu.

Postanowieniem z dnia 26 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c., zawiesił postępowanie w sprawie.

W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że zebrany w sprawie materiał wskazuje, iż wysoce prawdopodobne jest, że U. G., E. M. i W. M. zmarli przed wszczęciem niniejszego postępowania, a zatem nigdy nie byli jego uczestnikami. Zgodnie z art. 626 § 1 k.p.c. na wnioskodawcy spoczywa obowiązek wskazania wszystkich właścicieli nieruchomości, przez które mogłaby prowadzić droga konieczna. W razie ich niewskazania wniosek nie może być oddalony, sąd powinien wezwać właściwe osoby do udziału w sprawie. Nie oznacza to jednak, że na wnioskodawcy nie spoczywa obowiązek podania kręgu osób zainteresowanych w sprawie. Obowiązku tego nie wypełnia bezrefleksyjne przepisanie nieaktualnych danych właścicieli nieruchomości.

Skoro pełnomocnik wnioskodawcy nie wykonał zarządzenia, nie jest możliwe nadanie sprawie dalszego biegu poprzez podjęcie czynności zmierzających do ustalenia wszystkich osób zainteresowanych w sprawie, co musiało skutkować zawieszeniem postępowania na mocy art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca domagając się jego uchylecia. W uzasadnieniu podał, że w okolicznościach niniejszej sprawy na Sądzie spoczywa obowiązek ustalenia faktu śmierci osób podanych jako uczestnicy postępowania, nie zaś na wnioskodawcy. Po wykonaniu tego obowiązku Sąd może wezwać wnioskodawcę o wskazanie następców prawnych zmarłych uczestników, nie może jednak domagać się od

1

wnioskodawcy wykazania okoliczności śmierci, co prowadzi do przerzucenia na jego barki konieczności poniesienia kosztów z tym związanych, a dotyczących przedłożenia odpisów aktów zgonu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione.

Sąd Okręgowy wskazuje, że zawieszenie postępowania na zasadzie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. może nastąpić tylko w razie niewykonania przez powoda zarządzenia o charakterze formalnym, na skutek którego sprawie nie można nadać biegu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29.03.1982 r., IV CZ 44/82, LEXnr 8408). Chodzi tutaj o taką czynność, którą bezwzględnie musi wykonać strona, albowiem bez tego nie jest możliwe dalsze prowadzenie postępowania.

W okolicznościach tej konkretnej sprawy czynność polegająca na przedłożeniu odpisów skróconych aktów zgonu, do wykonania której Sąd Rejonowy zobowiązał wnioskodawcę zarządzeniem z dnia 11 sierpnia 2014 r., nie może być zakwalifikowana jako taka, której niewykonanie w wyznaczonym terminie winno skutkować zawieszeniem postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Wskazać należy, że zgodnie z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 26 września 1986 r. - Prawo o aktach stanu cywilnego (tekst jednolity - Dz. U. 2011 r. Nr 212, poz. 1264 ze zm.) odpisy i zaświadczenia z ksiąg stanu cywilnego wydaje się na wniosek sądu. Nadto kwestię braku zdolności sądowej występującej po stronie uczestników postępowania sąd powinien brać pod uwagę z urzędu na każdym etapie postępowania. Sąd Rejonowy stwierdził, że wobec niektórych osób wskazanych przez wnioskodawcę jako uczestnicy postępowania istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że nie posiadają oni zdolności sądowej w sprawie, a brak ten ma charakter pierwotny.

Tymczasem szczegółowa analiza akt sprawy prowadzi do uchylecia postanowienia, albowiem istnieją wątpliwości co do zasadności w ogóle wydania zarządzenia z dnia 11 sierpnia 2014 r., a tym bardziej zawieszenia postępowania.

Rzeczywiście, pierwsze wezwanie w sprawie skierowane do E. M. wróciło z adnotacją o jego zgonie, wskazując na datę 6 stycznia 2009 r. /k.198 akt, tom I/. Mimo takiej adnotacji, wobec treści zarządzenia z dnia 26 września 2014 r., na adres E. M. zostaje wysłany odpis postanowienia z dnia 26 września 2014 r. i E. M. osobiście dokonuje odbioru przesyłki, co potwierdza własnoręcznym podpisem /k.340 akt,

tom U/.

2

W odniesieniu do W. M. to udzieliła ona w toku trwającego postępowania, tj. 3 lipca 2014 r., pełnomocnictwa uczestniczące postępowania i osobiście złożyła podpis /k.321 akt, tom my. Co więcej, W. M. w dniu 2 kwietnia 2014 r. osobiście odebrała przesyłkę sądową tj. zawiadomienie o terminie rozprawy i odpis wniosku, składając własnoręczny podpis /k.161 akt, tom V.

Jeżeli chodzi o trzeciego z uczestników wskazanych w zarządzeniu z dnia 18 sierpnia 2014 r. tj. U. G., to rzeczywiście, pierwsza z przesyłek adresowanych do niej z Sądu wróciła z adnotacją, że osoba ta nie żyje /k.199 akt, tom V. Ale już dwie kolejne przesyłki, wysłane adres tej osoby, wróciły z adnotacją, że adresat nie odebrał przesyłki /k.488, tom IV oraz k.587, tom V/.

Powyższe wskazuje na niedostateczne zapoznanie się Sądu Rejonowego z aktami sprawy i przedwczesność podjętej decyzji - tak co do samego zarządzenia z dnia 11 sierpnia 2014 r. jak i wydania zaskarżonego postanowienia, które, jak wynika ze szczegółowych ustaleń, zostało odebrane przez jedną z osób wskazanych w zarządzeniu tj. E. M.. Druga z osób wskazanych w zarządzeniu tj. W. M. (adres tych osób jest taki sam) w dacie wszczęcia postępowania także żyła, skoro w dniu 3 lipca 2014 r. udzieliła pełnomocnictwa, a wcześniej, bo 2 kwietnia 2014 r. odebrała osobiście przesyłkę sądową. Co do trzeciej ze wskazanych osób - U. G., istnieją na tyle poważne wątpliwości wobec zwrotu przesyłek sądowych z adnotacją, że adresat ich nie odebrał, iż brak było podstaw do żądania aktu zgonu.

W tej sytuacji niemożna przesądzić o tym, aby osoby wskazane w zarządzeniu Przewodniczącego nie miały zdolności sądowej już w dacie wszczęcia postępowania o ustanowienie drogi konicznej.

Powyższe ustalenia obiektywnie nie mogły prowadzić do zawieszenia postępowania w trybie art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. wobec czego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

Na oryginale właściwe podpisy Za zgodność z oryginałem

•i-